

ה"ת 1152/10 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד אילנה הרинг

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 21-10-1152 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' הרинг
תיק חיצוני: 462395/2017

בפני כבוד השופט וויליאם חמוד
מבקשת
נגד
משיבה
משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
אילנה הרинг

החלטה
מבוא

בקשה למתן ארכה להמשך תפיסת של תפוסים.

דין במעמד הצדדים התקיים ביום 21.10.21, והוסכם כי ההחלטה תינתן לפי טיעונים בכתב שיוגשו, כאשר הוסכם כי לצורך הליך זה לא עולга טענה להעדר חשד סביר או ראיותلقואורה כנדרש לצורך הקמת סמכות של המשטרה לתפיסת התפוסים או למתן ארכה כمبرוקש, ומהחולקת בין הצדדים היא בשאלת האם נכון להורות על מתן ארכה נוספת של תפיסת התפוסים, על רקע פרק הזמן שהלך מאז ביצוע התפיסה ועד להיום, משטרם הסטיימה החקירה ועל רקע החלטות בתי המשפט בណון.

טיעוני המבקשת

לטענת המבקשת, המדובר בחקירה מורכבת כנגד מספר חשודים מעורבים, אשר מתנהלת מזה כשבתיים וחצי, והחודות כנגד המעורבים הנ"ל הינן בעוצמה גבוהה.

המבקשת הוסיפה וטענה כי בתי המשפט השונים, בהליםם שהתקיימו בבקשת דומות בפרישה זו, לרבות בית המשפט המחוזי, במסגרת הליכי ערעם בהם נקט המשיב ואחרים, קבעו דבר קיומו של חשד סביר בעוצמה גבוהה וכי עניין הוא בחקירה מורכבת בה מעורבים עשרות חשודים ומאות מתלוננים אשר הביאו לעריכת ותפיסת אלפי מסמכים. ל

טענה, נסיבות אלו מביאות להתארכות הליך החקירה, זאת בנוסף לכך כי מגפת הקורונה וריבוי תיקי פשיעה חמורה עמוד 1

גרמו לעיכוב נוסף בהליך החקירה, במספר חדשם רב. לגשתה, היא ניהלה את החקירה במידות ראייה והגעה במשיב וביתר החשודים, הייתה מינורית ביחס לchromatograph החשודת.

עוד צינה המבקרת, כי היא השיבה לחשודים את רוב רובו של הרכוש שנטפס, לרבות המחאות בשווי של מאה מיליון ₪, נכסים מקרקעין וסכום כסף במזומנים.

לטענה, המשיבים הפרו צוויים שיפוטיים שנייתנו בגין רכוש שנטפס, ולרכוש שהוחזר, והמשיכו לבצע עבירות.

טייעוני המשיבה

המשיבת מאשרת כי חלק מהרכוש שנטפס הוחזר לידי, והוסיפה כי הרכוש שמשיך להיות בחזקת המבקרת נעדר כל זיקה לעבירות הנחקרות, וחלקו היה ברשותה שנים רבות לפני מועד ביצוע העבירות הנטענות.

לטענה, המשך תפיסת הרכוש בחולוף 3 שנים מאז תפיסתו ובטרם הסתיימה החקירה, לא מידיתית וגורמת לה פגיעה חמורה. לטענת המשיבה, חלף פרק זמן ניכר מאז תפיסת הרכוש, דבר שמצויך להוראות על השבתו לידי, לאחר שבתי המשפט נתנו מספר ארכות להמשך התפיסה, ומתן ארכה נוספת היא לא סבירה, קל וחומר שעיה שהמבקרת לא מציגה מועד ברור לסיום החקירה והעברת חומריה החקירה לפתקליטות, ושעה שיידרש פרק זמן של מספר חדשם לעירication שימוש, לאחר העברת החומרים לרשות התביעה.

עוד מצינת המשיבה כי גם בהנחה והחקירה תסתיימים בקרוב, דבר שאיןו ברור כלל לטענה, הרי שיידרש פרק זמן של חדשים עד שנים עד למיצוי הליכי השימוש ועד להכרעה בשאלת העמדה לדין, דבר שIOSIF פגעה חמורה ביותר בזכויותיה הקנייניות.

המשיב מבקש להשיב לו את הרכוש התפוס, ולהילופין, להורות על מתן ארכה של 90 ימים, ולהורות נגד כך על שחרור הכספיים בחשבון הבנק.

דין והכרעה

סמכתה של המטירה לתפוס רכוש מעוגנת בהוראת סעיף 32 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969, לפיה:

" **רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו**

חפץ נעלמה, או עומדים לעבורה, עבירה, או שהוא עשוי לשמש

עמוד 2

ראייה בהליך משפטי של עבירה, או שניתן כ奢ר بعد ביצוע

UBEIRAH AO CAMAZUI LIBIZOUHE".

בהתאם להוראת סעיף 35 לחוק הנ"ל, המשטרה תשיב את החפץ למי שנתפס מידיו, במידה ולא הוגש כתב האישום תוך 6 חודשים מיום התפיסה, אלא אם הורה בית המשפט, לבקשתה, על מתן ארכה להמשך התפיסה.

כאמור, הצדדים מסכימים כי לצורך החלטה היום בית המשפט לא אמור להידרש לקיומו של יסוד סביר להניח כי הרכוש שנתפס מידיו המשיב עשוי לשמש רואה במשפט או שהוא שימוש לביצוע עבירה, או עשוי להיות מוחלט, בסופו של הליך פלילי, במידה ויתנהל כזה בהמשך, בתום החקירה ולפי החלטת רשות התביעה. והרי בתיק המשפט, בהליכים קודמים בעניינו של המשיב ובעניינם של מעורבים אחרים, כבר קבעו דבר קיומו של חשד סביר לביצוע עבירות ויסוד סביר להניח כי הרכוש הנקשר ורכוש אחר שימוש לביצוע עבירה או עשוי להיות ראייה במשפט.

בתי המשפט, בהליכים קודמים, נעתרו למספר בקשות מאת המבוקשת למתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש, והחקירה של פרשיה זו טרם הסתיימה.

בעניינם של המשיב כאן ומעורבים נוספים בפרשיה התקיימו מספר הליכים במסגרת בקשות המבוקשת למתן ארכה להמשך התפיסה. בהחלטה מיום 20/12/10 הורה בית המשפט על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש עד ליום 1/2/10, ובמידה ולא יוגשו עד אז כתבי אישום או "שלוחו מכתבי ידוע", הנכסים יוחזרו לבעלי הזכויות בהם. ערך הוגש לבית המשפט המחזוי, בהחלטה בתיק ע"ח 20-12-38866, בעניינו של מעורב אחר בפרשיה, בית המשפט המחזוי קיבל את הערע והורה על מתן ארכה עד ליום 21/6/1, תוך שהוא מצין כי:

"**עין בחומר החקירה שהוצגו מלמד, כי שווי העבירות הוא לפחות**

כשלושים מיליון ל"ר. |

זאת ועוד, עין במידע שהציג מלמד על חקירה מורכבת ומסועפת

שכן רבים המעורבים בה...אלפי אזרחים נפגעו...ברזי שאיסוף

מארג ראיות, בהינתן ההיקף הכלכלי של העבירות המיוחסות

וריבוי המעורבים והנפגעים, מתensus על פני פרק זמן משמעותי

שהצופה מהצד יתקשה להבין ולקבל".

בהחלטה מיום 21/7/6, בעניינם של המשיב כאן ואחרים, הורה בית המשפט, לאחר שמצא כי קיימים חדשות חמורות

לביצוע עבירות כאמור וUILT להמשך התפיסה, על מנת ארכה להמשך תפיסת הרכוש של המשיב שבפניו ושל שני משפטיים נוספים (גיא הרинг ואילנה הרינג), עד ליום 1/10/21.

בהחלטתו מיום 25/8/21, בתיק ע"ח יניב הרинг נגד משטרת ישראל, במסגרת ערער שהגיש המשיב כאן, אישר בית המשפט המוחזק את ההחלטה הנ"ל של בית המשפט השלום מיום 6/7/21.

מוסכם גם על המבוקשת כי חלף פרק זמן ניכר של כשנתיים וחצי מאז תפיסת הרכוש, בשנת 2019, ועד להיום.

אין חולק כי תפיסת הרכוש נשוא הבקשה, למשך תקופה ניכרת כאמור, פוגע קשות בזכות הקניין של המשיב. פגיעה זו בזכויותיו של המשיב הולכת ותופחת ככל שעובר הזמן וככל שתתקופת התפיסה נמשכת עוד ועוד.

מנגד, וכי שבתי המשפט השונים כבר קבעו בהחלטות קודמות, בעניין הרכוש נשוא בקשה זו ונשוא הליכים אחרים, עניין הוא בחקירה מורכבת ביותר של חסודות חמורים של הונאה והלבנתה הון של רכוש בשווי של מיליון ש"ח, ובה מעורבים عشرות חסודים ועשרות נפגעים עבירה וудים, ובמהלכה נערכו ונתפסו אלפי מסמכים. הדבר דרוש, מטבע הדברים, פרק זמן ממושך לימי החקירה ובירור החסודות, בטרם יבואו חומרי החקירה להכרעה של רשות התביעה. באשר למורכבותה של החקירה, אפנה להחלטתו מיום 2/3/21 של בית המשפט המוחזק, בתיק ע"ח 21-21-56492 רן הרинг נגד משטרת ישראל, (בעניינו של חשוד אחר בפרשה זו), לפיה:

**"עין בתיק החקירה לגבי מהות החסודות וטיב החסודות, מלמד על
קיום של ראיות לכואיות...בនוסף, אכן ניתן להתרשם כי החקירה
מתנהלת באופן רציף וכי מורכבותה גורמת להתארכותה. עוד עולה
כי הכספיים קשורים במישרין לחסודות הנחקרים וכי האינטראס
הציבורי מחייב ליתן משקל עוזף לשיקולים בעד המשך התפיסה
על חשבן זכויות הקניין של העורר ".**

ערר על ההחלטה הנ"ל נדחה על ידי בית המשפט העליון, בתיק בש"פ 21/2252.

על רקע הצהרת נציג המבוקשת בדיונים שהתקיימו בפניו בעניין הבקשה כאן ובקשה נוספת, באותו מועד של הדיון, התרשםתי כי החקירה הינה בשלביה הסופיים, לקרה העברת חומרה החקירה לעיון הפרקליטות.

לא ניתן להפריד בין עניינה של המשיב לבין עניינים של שאר המעורבים, שעה שמדובר בפרשיה אחת, מסועפת עמוד 4

ומורכבות, כנגד חסודים רבים ושרות מתלוננים ונפגעי עבירה, כאשר הרכוש CAN עשוי לשמש ראייה כנגד חסודים אחרים בפרשיה ולא רק כנגד בעל זכות בו.

כל שחולף הזמן, משתנה נקודת האיזון בין זכויותה הקנייניות של המשיבה, אשר נפגעות עקב תפיסת הרכוש, לבין האינטרס הציבורי, שענינו מיצוי החוקרים, בירור האשמה, וקיים התכליות שבבסיס התפיסה (חילוט התפוס בסופו של יום או האפשרות כי ישמש ראייה במשפט), והנטול המונח לפתחה של המבוקשת לשכנע את בית המשפט למתן ארכה נוספת להמשך התפיסה, נהיה כבד יותר ויותר. אך "יחשתי משקל בהליך שבפני".

סוף דבר

בהתחשב מכלול הנ吐נים שציינתי מעלה, אני מורה על מתן ארכה להמשך תפיסת הרכוש נשוא הבקשה, וזאת עד ליום 1/3/22.

על המשטרה לסיים את החוקרים עד למועד הנ"ל, בהעדר התפתחות בלתי צפואה. בהעדר נימוקים חריגיים להצדיק אחרת, ישקול בית המשפט בחוב, במידה והחוקרים לא تستיימים עד למועד הנ"ל, להשיב את הרכוש הנ"ל לבועל הזכות בו, כנגד ערבותות שתיקבענה.

המציאות תמציא החלטה זו לצדים, לאלאר.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.